

(המשך מעמוד 7)

אש"ף על מחנות הפליטים, ושם תיתכן מה שהפלסטינים עצמם קראו לו, השבוע, מצדה פלסטינית — עמדה נואשת, העלולה לגרום לטבח המוני.

לחאפט' אל-אסד אין כעיות של סנטימנטים. הוא יודע כי לעולם לא תהיה לו הזדמנות טובה יותר, ומנוי וגמור עימו לחסל את העצמאות הפלסטינית, אחת ולתמיד. אילו אפשרויות יש לערפאת לעמוד מול מיתקפה מרוכזת זו? לימינו מתייצבים רוב המישטרים

אחרי שיאסר ערפאת קיבל בארץ ערבית מישלחת ישראלית. הובא הדבר לדיון במוסד העליון של פתח. לתדהמת ערפאת ואנשיו, הסתבר בישיבה זו כי בפת"ח התגבשה בינתיים קבוצה קיצונית, שהתנגדה בחריפות לפגישה זו עם "ציונים" ולכל הקי המתון שגיבש בבירות. היה ברור כי הסורים החלו חורשים בתוך שדות פתח, ונדלק אור אדום.

ערפאת לפני תמונת אסד לנצח או להירצח

הערבים, אך השפעתם על המאורעות מועטה. עד כה לא הגישו הסעודים לאסד אולטימטום כפי שהגישו לו ב־1976, אולי מפני שכוחם הכלכלי כיום חלש יותר.

ברית המועצות משלמת מס שפתיים לערפאת, אך בעל הברית העיקרי שלה במרחב הוא עתה אסד, ולא יעלה על דעתה לריב עימו. חסידי ברית המועצות תוככי אש"ף נמנים עם ראשי המורדים — ויתכן כי מוסקוהו שיחקה בפרשה זו מלכתחילה מישחק כפול, כשהיא תומכת למעשה במורדים, בעודה משמיעה מלים רפות

ככות ערפאת. איבולסיות השטחים הכבוי שים, וקבוצי העם הפלסטיני ברחבי הפזורה, תומכים בכל ליבם בערפאת. זהו הגורם המכריע, בטווח הרחוק, אך השאלה היא אם הוא יוכל להשפיע בטווח המיידי.

המילים הכסופות שבן תקפו השבוע ראשי הציבור בגדה את, הקצב הסורי שדמו הותר עליידי המופתי הירושלמי, שהפלסטינים מבינים היטב את טיב המישחק. אין זו התקפה אישית על יאסר ערפאת, וזוהי התקפה על עצם קיומו של העם הפלסטיני. על עצמאותו ועל יכולתו לפעול למען השגת מטרותיו הלאומיות.

הסורים אכן מנסים להשלים את המלאכה שבה התחילו בגין וישרון.

הפלסטיני הנודד

אסר ערפאת הפך עתה סמל העם הפלסטיני, כפי שלא היה מימיו. הוא נע ונד בין מדינות וממשלות. הוא נושא עימו את תיקוניהם של מיליוני הפלסטינים, המשועבדים לורון הסורי ולמושל הצבאי הישראלי, לעריץ העיראקי ולמומחהיטבה הלכנוניים, לבולשת הירדנית ולמישטרה של כוויית, לשיי לטונות היבשתון של מצרים ושל סעודיה, למעטים החיים כנרצות חופשיות, כמערכ, משוללים כרונם כל זכויות. אין להם נתינות ואין להם מיסמכים, שיאפשרו להם לנוע מארץ לארץ.

לא במיקרה טוענים עתה הפלסטינים שהם "היהודים החדשים", דימויים של מצדה ושל "היהודי הנודד", וזיכרונות יהודיים מן העבר הלא־רחוק, ממלאים עתה את עולמם הרוחני.

כל הפלסטינים יודעים כי המאבק אינו על גורלו האישי של ערפאת, ואף לא על גורל "קבוצת האנזאים" — מיסדי פתח, שאימצו לעצמם בשעתו כינויימחותר בנוסח "אבריעאר" ו"אברג'יהאר".

הקרב הוא על גורל העם הפלסטיני עצמו. על יכולתו להיות ארון לגורלו, מול פני ההתנכלות של מישטרים ערביים, המבקשים לנצל את העניין הפלסטיני למטרותיהם הפרטיות. מי שחוגג עתה את, סופו של ערפאת" או "סופו של אש"ף, אינו מכין על מה הוא שח.

אש"ף אינו אירגון או מיפלגה. הוא המיסגרת הלאומית של העם הפלסטיני. איאפשר לישבור מיסגרת כזאת — גם אם תתפלג או תתפרק, תבוא במקומה מיסגרת חדשה, שלא תהיה שונה מקודמות. השאלה אינה אם יתקיים אש"ף, אלא מה יהיה טיבו של אש"ף אשר יתקיים.

להלכה יש כמה אפשרויות: ערפאת יכול לנצח את יריביו. לא יהיה זה ניצחון צבאי — שאינו אפשרי — אלא ניצחון פוליטי, שיביע את רצונם הנחוש של ההמונים הפלסטיניים.

ערפאת יכול להתפשר בכל זאת עם הסורים, במיסגרת נוסחה שתגביל לזמנה את עצמאותו המדינית.

האירגון יכול להתפלג בין רוב, התומך בערפאת, ובין סוכני סוריה ולוב, אנשי חזית הסירוב. היו הרבה דוגמאות לפילוגים כאלה בתנועות לאומיות אחרות — כגון פרישתו של זאב ז'בוטינסקי מן ההסתדרות הציונית והקמת "הסתדרות ציונית חדשה". פילוג כזה יכול להחליש את האירגון, אך גם לאפשר לערפאת חופשיתמירון שלא היה לו קודם לכן. הסורים, מצידם, עשויים לקרוא לפלג שלהם "ממשלה פלסטינית זמנית".

האירגון יכול ליפול בצורה זו או אחרת כירי הקיצוניים, תוך הודת ערפאת או הריגתו. במיקרה כזה יהפוך אש"ף מכשיר יבדי רמשק — עד שיקומו כוחות חדשים שיתקוממו נגד עיוות זה של מהותו.

האירגון יכול להתפצל בין כמה רסיסים, שיתחרו ביניהם בקיצוניותם, עד שיתאחדו מחדש תחת מנהיגותו של לאומן קנאי, מטוגו של האיית אללה חומייני.

ההוכחה הסופית

בר אחד ברור לכל ברדעת (ההגדרה שאינה כוללת את יצחק שמיר) המאורעות הוכיחו כי מצע השלום של ערפאת אינו טכסיס, אלא מהפכה אמיתית במחשבה הפלסטינית. אחרת איאפשר היה להעלות על הדעת התמרדות כה קיצונית נגדו מצד אנשיהסירוב.

לולא היה ערפאת מוכן באמת ובתמים להכרה הדדית עם ישראל, להידברות עם מחנההשלום הישראלי, לי- משאומתן עם ארצות הברית ולהגשמת תוכנית השלום של פס — לא היו המורדים מתמרדים נגדו, והסורים לא היו עושים מאמץ עליון כדי לחסלו.

צירד אדם בישראל להיות כסיל גמור כדי לשמוח על מרד זה. אם יצליח, עלול הדבר לבשר מילחמתנצח בין ישראל והעם הפלסטיני. ממילא גם מילחמתנצח בין ישראל והעם הישראלי והעולם הערבי. הדבר עלול להביא להרג אינסופי, לוועות אינספור, ואולי, כסופו של דבר, להשמדה הדדית.

כפי שאמר בשעתו אחד מהוגיהדעות השמאליים הי מבריקים במצריים, מוחמד סידאחמד: "ישראל צריכה להודות לאלוהים על קיומה אש"ף. רק אש"ף מסוגל לעשות עימה שלום אמיתי. אם יתפרק אש"ף לאלף רסיסים, תצטרך ישראל להילחם בכל אחד מהם לחוד".

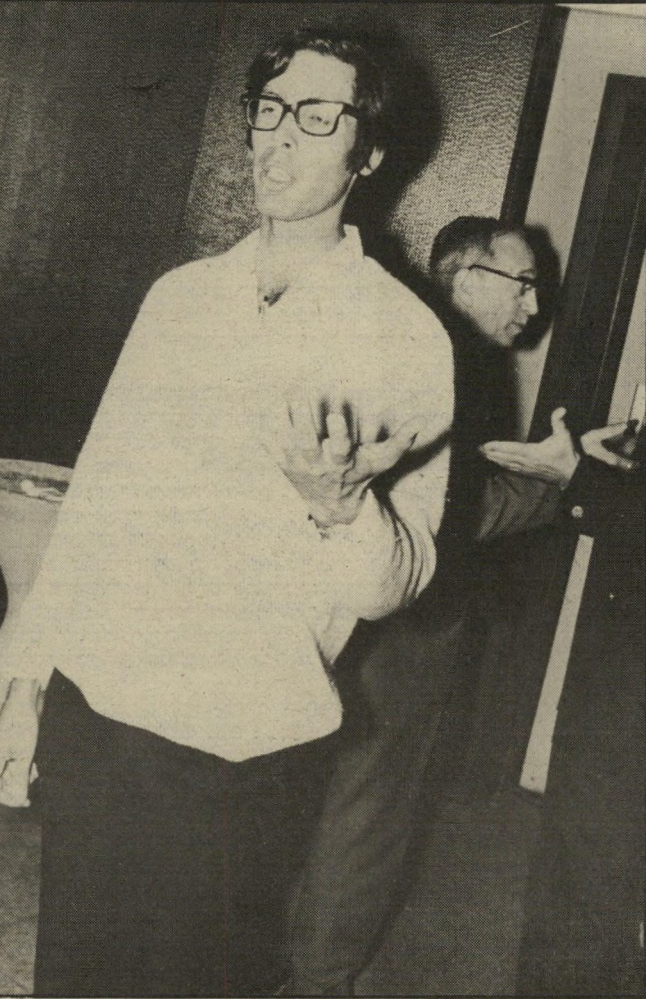
יורש הנצח

להכרעה בממשלה. כבר בסוף חודש מאי הוא השתתף בישיבת שרים שונה בנושא שביתת הרופאים.

כאשר הוטל הרימון על מפגיני שלום עכשווי מול לישכת ראש הממשלה, פנו היושבים סביב לשולחן הממשלה לראשיהממשלה, וביקשו שירד אל העיתונאים ויביע זעזוע מרצח אמיל גרינצוויג. בגין שלח את שריהפנים שיאמר את דברו לציבור ההמום. מוכיריהממשלה, המכיר את בני בגין מזה שנים, והמקובל הן על ראשיהממשלה והן על בנו, טילפן לבגין הצעיר וקרא לו לבוא מייד ללישכת ראשיהממשלה. בני בגין בא במהירות למקום, ולחץ על אביו שירד מלישכתו אל העיתונאים הרבים שהמתינו ליד הפתח, ושיגנה את הרצח המתועב.

אות רופאים שובתירעב חשבו שהם הצליחו לאלץ את הממשלה להיכנע לדרישותיהם. אך רק כאשר קרא מוכיריהממשלה, דן מרדור, את הודעת הממשלה באוזני הכתבים, התברר מיהו המושך האמיתי בחוטים בקריה בירושלים.

זה בנימיןזאב בגין, בנו של ראש הממשלה מנחם בגין, נוכחותו בלישכת אביו ביום הראי שון השבוע היא שגרמה לתפנית. עוד באותו בוקר היו הכל בטוחים שאם הממשלה תאלץ להיכנע לרופאים שדרשו כוררות, יתפטר שרהאוצר יורם אירדור, בנימיןזאב, שהכל קוראים לו בני, מכיר היטב את אירדור הוא שוחח איתו ארוכות באותו בוקר. התוצאה: הממשלה הסכימה לכוררות ואיש מחבריה לא הצביע נגד ההחלטה.

בנימיןזאב בגין בגיל 35 תגר על הממשלה —

מזה חודשים רבים ירוע הן בתנועות חרות והן בקרב הבאים והיוצאים כלישכתו של ראשיהממשלה, שהאיש מס' ו, הנוטל חלק בשיקוליו, בהערכתו וקבלת החלטותיו של מנחם בגין הוא בנו בני, שהוא בעל ידע נרחב ביחסים בינלאומיים ובמדיניות המדינה. מישוה אף חמד לצון וכינה אותו: "ישראל גלילי של חרות". אחד מבאי ביתו של ראשיהממשלה אמר בפירו: "בני הוא היועץ שבה הידיעה של מנחם בגין. הוא לא יפיל את אביו בפח", כשהוא רומז לאחרים שהכשילו את ראשיהממשלה בשנה האחרונה.

לישכת ראשיהממשלה עשתה כל שביכולתה כדי להעלים עובדה זאת. הכתבים המדיניים נאלצו להמתין מעבר לזמן המקובל, עד שמכיר הממשלה קרא באוזניהם את הודעה. הוא כינס אותם בחדר אחר ולא בחדרו הקבוע, כי שם ישב ככל אותה עת בנו של ראשיהממשלה.

יועץ ומתווך * אי זו הפעם הראשונה שבה מתערב בני בגין בבעיות קשות

* מתי פלד, יעקב ארנון ואורי אבנרי מטעם המועצה הישראלית למען שלום ישראלי-פלסטיני.